

inkoustová noc

píšu ti milý krátce jen
čas nečeká a noc se krátí
však těžší pro mě nenapsati
než se svítáním tma se ztratí
a vzejde nad ní nový den
píšu ti milý krátce jen

chtěls víc než jsem ti mohla dát
chtěls vodopád i klidný proud
chtěls květen mít i listopad
polední žár i noci chlad
být svobodný žít v síti z pout
chtěls milovat i uniknout

já neumím to přiznávám
být taková jak chtěl jsi mít
znám v lásce stát a neznat
dám v chladu teplo ve tmě svit
být křehký prám a čelit krám
však neumím to přiznávám

snad měla jsem se snažit víc
snad sluncem začnou ledy tát
namísto rubu vidět líc
pout' komet spoutat do stálic
snad neměla jsem boj svůj vzdát
snad mohla jsem tě neprohrát

píšu ti milý stále dál
v duchu tu noc zas vidím znova
tma byla modrá inkoustová
já stála štěstím beze slova
a ze tvých přísah oheň plál
vzpomínám cos mi sliboval

bylo to jako sladké sny
sny z pohádek jimž děti věří
měla jsem pocit princezny
pro kterou princ se s drakem měří
princezna s princem já a ty
růžové snění z modré tmy

je znovu noc jen pár let dál
řekla bych ráda věci spoustu
tma zase šlápla do inkoustu
však není kdo by naslouchal

své žhavé sliby jak už vím
do jiných uší šeptáš nyní
a v klamu vidět dobrodiní
být slovy se mnou srdcem při ní
je pošetilým bláznovstvím
nač veršovat když chybí rým

jen je mi líto žes mi lhal
lež bolí víc než pravda zlá
a hůře pálí její žár
než slovo jež nic neskrývá
ze lži už není cesty dál
lží umírá kdo miloval
den svítá končím už je čas
vždyť chtěla jsem psát jenom krátce
nejsem já svatá a ty zrádce
drak někdy zkrátka po pohádce
princeznám stejně zláme vaz
tak tedy končím už je čas

loučím se s tebou můj milý
a nedávám ti žádnou vinu
jen sama sobě neprominu
že jsem se dala cestou stínu
která mě čeká za chvíli

až budeš moje řádky číst
budu už dál než živí chodí
co umře víc se nenarodí
nezbude nic než tento list

ať nalezneš ho kdykoli
bude hráz smrti mezi námi
mé kosti budou zpřelámány
ten náraz jistě zabolí

a neříkám že nemám strach
bojím se jít i zůstat stát
děsí mě slovo sebevrah
hrozím se vstoupit za ten práh

však věřím že mě čeká tam
pokoj a mír let ke hvězdám
kde bolest žádnou duše má
už necítí už nevnímá

a nechod' k mému hrobu lkát
vždyť šťastný můžeš být s tou novou
ať má tě ráda měj ji rád
měj květen s ní i listopad
já nechám si noc inkoustovou

tu noc kdy měsíc v novu byl
tu noc jež nás dva spolu svedla
kéž na úsvitu nevybledla
ach kéž ji soumrak nezrodil